

denne sag, og at man siger, at det er for at understrege den folkelige karakter.

Derfor er jeg meget spændt på, hvad det er for nogle tanker, der ligger bag det lidt ejendommelige svar, vi har fået i Kirkeudvalget.

Kirkeministeren (Birte Weiss):

Jeg mener bestemt ikke, at der er tale om noget ejendommeligt svar, men om et absolut logisk svar.

Som det fremgår af spørgsmålet, er fællesudtalelsen fra Porvoo – der nu i folkeligt sprog er kommet til at hedde Porvoo-erklæringen – jo et teologisk dokument, som vedrører spørgsmålet om, hvorvidt der skal etableres et fuldt kirkeligt fællesskab mellem de evangelisk-lutherske folkekirker i de nordiske lande, de evangelisk-lutherske kirker i de baltiske lande og den anglikanske kirke på De Britiske Øer.

Når jeg i besvarelsen til Kirkeudvalget den 14. oktober 1994 oplyste, at det blev aftalt mellem den tidligere kirkeminister og Københavns biskop, at biskopperne selv – og dér er jeg så inde i det præcise spørgsmål, der nu rejses – uden ministeriets medvirken skulle forestå høringsproceduren, så skyldes det, at biskopperne oprindeligt havde foreslået, at ministeriet skulle deltage i processen. Og med den oplysning i mit svar til Kirkeudvalget er der således ikke tale om at tillægge biskopperne nogen selvstændig fælles kompetence i folkekirken. Der er derimod tale om at fremhæve, at høringsproceduren ikke er et ministerielt anliggende.

Som jeg også oplyste i mit svar til Kirkeudvalget, så vil ministeriet kun blive inddraget i sagen, hvis biskopperne efter høringsfristens udløb på grundlag af den modtagne respons når frem til, at folkekirken bør tilslutte sig Porvoo-erklæringen. I så fald vil de formentlig komme med en indstilling om, at der skal foretages nogle ændringer i den kirkelige lovgivning.

Om jeg vil være enig i en endnu ikke kendt indstilling på baggrund af nogle endnu ikke kendte høringssvar, ville det faktisk være ret hasarderet at begive sig ud i nogle gætterier om. Men omvendt vil jeg godt konstatere, at jeg mener, at den nuværende kirkelovgivning udtrykker en udmærket ansvars- og magtfordeling mellem Kirkeministeriet, biskopperne, provstiudvalgene, menighedsrådene osv.

Margrete Auken (SF):

Jeg takker for svaret og er jo ikke særlig overrasket, da det meste af det handler om, hvad Por-

voo-overenskomsten går ud på. Men dér, hvor ministeren siger, at det ikke er et ministerielt anliggende, er på et meget afgørende punkt, nemlig dér, hvor der skal tages stilling til, om vi skal sammenlægges eller have et tæt samarbejde med en kirke, som har en episkopal struktur, dvs. en kirke, som har en biskopedelse.

Det, der faktisk er ved at ske i Danmark, er, at man, fordi man har et afmægtigt forhold til myndighedsstrukturen i kirken, overlader det til biskopperne. Biskopperne har jo anstændigvis – kan jeg høre – i starten ikke syntes, det var deres anliggende, for de kender jo godt den kirkelige lovgivning og ved, at det er ministerens anliggende, og ved, at det er Folketingets anliggende, og derfor har de sagt, at man i lighed med, hvad man tidligere har gjort, udelukkende skulle være rådgivende instans. Men nu har ministeren åbenbart syntes, at det alligevel var for svært, og som ministeren jo også gjorde rede for for lidt siden, ville det være absurd og hasarderet, hvis ministeren skulle have meninger om den episkopale struktur i forhold til confessio augustana – jeg er i og for sig ikke uenig – men sådan er forholdene. Derfor bliver ministeren nødt til at sætte sig ind i confessio augustana og bliver nødt til at overveje, om det nu er rimeligt, at vi går ind og indfører et bispekollegium i den danske kirke, som vi ikke har haft før, og som vi altså heller ikke har ifølge det danske bekendelsesskrift, som er nedfældet i grundloven.

Derfor vil jeg igen spørge ministeren, om hun ikke godt vil svare på, om hun har gjort sig klart, at hun med udtrykket »biskopperne selv« og ved at fjerne det fra ministeriet har støttet en ordning i den danske kirke, hvor biskopperne selv skal tage ansvar for de teologiske spørgsmål, så man altså får en fornemmelse af, at det kun bliver de rent indenrigsministerielle spørgsmål, der skal ligge i ministeriet, for så behøver vi næsten ikke engang at vedtage, at vi skal tiltræde Porvoo-erklæringen, så er vi godt på vej til at gøre det, for så er vi ved at få en bispekirke i Danmark.

Kirkeministeren (Birte Weiss):

Det er et godt og anerkendt princip i et demokrati, at man sørger for, at så mange som muligt kommer til at deltage i debatter af ting, der har en bred interesse. Derfor er det, der er sket her, at vi har sagt – det har den tidligere kirkeminister sagt, og den holdning har jeg også efter at have overtaget jobbet; jeg kan fuldt ud tilslutte mig uden nogen tøven – at det er fornuftigt, at